

Normaal

De wijnconsumptie in Nederland is in 2008 stabiel gebleven ten opzichte van 2007. In tegenstelling tot voorgaande jaren zat er dit keer geen groei in. Is het even een pas op de plaats of zijn we in ons land werkelijk aan de grenzen van het wijngenot? Ik geloof dat het slechts een hapering is. Waarom zal in Nederland minder wijn worden gedronken dan in ons omringende landen als België, Duitsland of Denemarken? Op grond van wat daar op jaarbasis wordt geconsumeerd, kunnen we hier een verdere groei verwachten tot minimaal 25 liter per persoon per jaar. Dat lijkt mij normaal.

Hetzelfde onderzoek heeft uitgewezen dat de consument in 2008 meer geld per fles heeft uitgegeven. Schrik niet, de gemiddelde aankoopprijs is gestegen tot €2,52 voor een fles rosé, €2,54 voor een fles wit en €2,75 voor een fles rode wijn. Weet echter dat de stijging van dit bedrag niet te maken heeft met het kopen van meer kwaliteit, maar met een hogere kostprijs in de winkels vanwege milieuheffingen en dergelijke. En weet dat genoemde bedragen gemiddelden zijn. Hoeveel flessen staan er in het schap bij de grutters voor minder dan twee euro? Veel blijkbaar. Is dat normaal? Ik betwijfel het.

In ieder geval betekent het dat de gemiddelde wijnklant in de supermarkt graag bukt. Op de laagste schappen staan immers de goedkoopste flessen. Opvallend veel consumenten drinken dus liever goedkope bocht dan dat ze een paar euro meer betalen. Het is onthutsend te beseffen dat Nederlanders geoxideerde Lambrusco kopen als ware het wijn. En nog erger – als dat al zou kunnen – Nederlanders kopen Alte Weintradition, Dom Kellerstolz en dergelijke. De tweede ruikt bijna altijd naar rotte eieren en de eerste – waarbij door de Nederlandse producent de suggestie wordt gewekt dat het om Duitse wijn gaat, maar het in werkelijkheid geen wijn is, laat staan Duitse – naar het braaksel van een wagenziek kind op de achterbank van de auto. Vreselijk. Rode varianten als Caveau en Tradition Rouge zijn net zo erg. Is het normaal dat dit soort producten als wijn wordt aangeboden in Nederland? Is het normaal dat dit soort producten meegaan in onderzoek naar de jaarlijkse wijnconsumptie in ons land? Ik vind van niet.

De Nederlander krijgt wat hij of zij vraagt, zal het antwoord zijn van de grote supermarktketens. “Als ze voor een dubbeltje op de eerste rang willen zitten, zorgen wij ervoor dat het kan.” Toch vind ik dat de Nederlandse supermarkten – een enkele uitgezonderd – een groot gebrek aan ambitie tonen als het om wijn gaat. De meeste stoppen meer energie in het elkaar beloven om toch vooral de onderkant van de markt goed af te dekken en om te zorgen dat, als de concurrent een wijn van €1,79 heeft, op het eigen schap een gelijk geprijsd alternatief komt. Met een dergelijke lage prijzenpolitiek wordt de consument steeds verder naar beneden getrokken. Niet alleen qua prijs, maar natuurlijk ook qua kwaliteit. Het zou beter zijn als wijninkopers van onze supermarkten hun ambitie tonen door naar verrassende kwaliteiten in een wat hoger segment te zoeken. Beter. Normaler, zeg ik.

Ook de nationale pers verdient in deze een veeg uit de pan. Er is in de kranten zo goed als geen ruimte voor serieuze berichtgeving over wijn. En dat in een tijd dat er meer dan ooit behoefte is aan goede informatie over de kwaliteit van eten en drinken.

Maar even zo goed zijn er abnormaliteiten aan het andere eind van het spectrum. Onlangs las ik in het Franse wijntijdschrift *La Revue du Vin de France* dat, volgens Alain-Dominique Perrin van Château Lagrezette in Cahors, het produceren van een goede fles wijn, alles inbegrepen, iets van 10 à 12 euro kost. Laten we het afmaken op maximaal 15 euro. Dit gegeven rechtvaardigt dus absoluut niet de absurde prijsontwikkeling in de top van Bordeaux, Barolo, Bourgogne, Brunello, Duero, Priorato of Rhône? Wie kan, wie wil nog €100, €200, €300, €500 voor een fles wijn betalen? Dat zijn geen normale prijzen meer! De eigenaren van grote namen zijn de laatste tien, vijftien jaar helemaal binnengelopen en schatrijk geworden. En dat over de rug van de echte wijnliefhebber. Monsieur Perrin spreekt in dit verband van immorele prijsopdrijving.